

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **R. Š.**, zast. JUDr. Evou Frélichovou, advokátkou, se sídlem Kollárova 3, Znojmo, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 3. 2016, č. j. 62 Ad 2/2015 – 47,

t a k t o :

Návrh žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá.**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 7. 10. 2014, č. j. 39624-3/2014-900000-302, změnil rozhodnutí Celního úřadu pro Kraj Vysočina ze dne 2. 7. 2014, č. j. 30856-2/2014-630000-01, tak, že se v jeho výroku za slova „10 624 Kč“ doplňují slova „s příslušenstvím“, slova „období leden 2013 až leden 2014“ se nahrazují slovy „rok 2013“ a za slova „bylo dle ustanovení“ se doplňují slova „149 odst. 1 poslední věta a“. V ostatním ponechal rozhodnutí celního úřadu beze změny. Celní úřad svým rozhodnutím zamítl žádost žalobce o proplacení částky 10.624 Kč za období leden 2013 až leden 2014 z titulu náhrady cestovních výdajů podle zákona o služebním poměru. Konkrétně se jednalo o žalobcem uplatněný nárok na doplacení stravného.

[2] Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 9. 3. 2016, č. j. 62 Ad 2/2015 – 47, rozhodnutí žalovaného zrušil, věc mu vrátil k dalšímu řízení a rozhodl dále, že žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení a je povinen nahradit žalobci náklady řízení.

[3] Proti tomuto rozsudku podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž požádal o přiznání odkladného účinku. Tento návrh odůvodnil tím, že výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku (např. vydání nového rozhodnutí o odvolání) by pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně by to nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatel dodal, že je to žalobce, jehož újma by přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti zabránilo, když by postup žalovaného v souladu s kasační stížností napadeným rozsudkem krajského soudu (jehož závěry jsou pro žalobce nevýhodné), vedl k závěru o dřívějším zániku nároku žalobce na stravné, než bylo konstatováno ve zrušeném rozhodnutí žalovaného.

[4] Žalobce se k návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku vyjádřil tak, že s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž za tím účelem přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Návrh stěžovatele, který je správním orgánem, je třeba hodnotit ve světle názoru vyjádřeného v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 – 49, publikovaného pod č. 1255/2007 Sb. NSS „*S ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ke jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě.*“ V citovaném rozhodnutí rozšířený senát Nejvyššího správního soudu příkladmo uvádí jako relevantní situaci pro udělení odkladného účinku případy vrácení řídicího oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku. Tento názor rozšířený senát zopakoval v usnesení ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 – 58.

[7] Nejvyšší správní soud dále stejně jako např. v usnesení ze dne 15. 7. 2009, č. j. 6 Ads 87/2009 – 49, upozorňuje, že institut odkladného účinku je primárně spjat s žalobou jakožto nástrojem ochrany veřejných subjektivních práv adresáta veřejnoprávního působení. Odkladný účinek přiznáváný žalobě má proto ochránit tohoto adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy. Postavení žalovaného správního orgánu, jemuž soudní řád správní přiznal legitimaci podat kasační stížnost jako orgánu moci výkonné, spíše nasvědčuje tomu, že poskytnutím legitimace k podání kasační stížnosti správnímu orgánu se vyjadřuje zájem na efektivitě působení objektivního práva a jednotě a zákonnosti rozhodování krajských soudů ve správním soudnictví. Z tohoto hlediska je nutno nazírat i na otázku odkladného účinku kasační stížnosti.

[8] Výše uvedené plně koresponduje se zákonnou úpravou možností přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. za přiměřeného použití ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s., které umožňuje přiznat odkladný účinek na návrh žalobce. Z textu posledně uvedeného ustanovení, konkrétně ze slovního spojení „na návrh žalobce“, je možno usuzovat, že odkladný účinek bude zpravidla přiznáván na návrh osoby, která se domáhá ochrany svých veřejných subjektivních práv v postavení žalobce proti správnímu orgánu v postavení žalovaného. Přiznání odkladného účinku na návrh stěžovatele, který je jako správní orgán v postavení žalovaného, bude tedy připadat v úvahu pouze ve výjimečných případech.

[9] Dále je nutno podotknout, že sama kasační stížnost je opravným prostředkem mimořádným, neboť směřuje proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Přiznání odkladného účinku pravomocného rozhodnutí je třeba připustit pouze tehdy, jestliže nezbytnost odkladného účinku převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí soudů. Pokud by správní orgány neměly být vázány pravomocným rozhodnutím krajských soudů, kterými se ruší jejich správní akty, pak by zákonodárce musel zcela změnit koncepci správního soudnictví a vyloučit právní moc rozhodnutí krajských soudů. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce opsál slovy o nepoměrně větší újmě.

[10] Nejvyšší správní soud konstatuje, že v posuzovaném případě stěžovatel újmu, která by mu měla vzniknout, nijak nekonkretizoval. Samotná okolnost, že stěžovatel je povinen

pokračování

respektovat závazný právní názor krajského soudu, nemůže znamenat nepoměrně větší újmu, která by odůvodňovala přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele. V takovém případě by totiž musel Nejvyšší správní soud přiznávat odkladný účinek automaticky všem kasačním stížnostem podaným žalovanými správními orgány, což shora citované usnesení rozšířeného senátu vylučuje.

[11] Poukaz stěžovatele na možné důsledky kasační stížností napadeného rozsudku krajského soudu v právní sféře žalobce, není z hlediska přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti relevantní, neboť se dotýkají především žalobce, jakožto druhého účastníka řízení, který si kasační stížnost nepodal a nemohou tak stěžovateli způsobit nepoměrně větší újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Žalobce navíc tento názor stěžovatele nepodpořil.

[12] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v daném případě nejsou podmínky ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. naplněny.

[13] Z důvodů uvedených proto Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. dubna 2016

JUDr. Jíří Palla
předseda senátu